

trykke mig, synes lukkede. Derfor har den ogsaa altid været Genstand for særlige Forvaltningsprincipper og skal for en stor Del indeholde udenlandske Statsobligationer af utvivlsom Soliditet. Det gør den for saa vidt ogsaa nu, som ca. 11 Millioner af dens nominelle 18 Millioner bestaar af engelske, russiske, franske og tyske Statsobligationer. Jeg tror nu nok, at deres Værdi vil vise sig at være godt en Million mindre, end den er opført til, men værre er det, at Reservefonden ejer 3,200,000 Kr. i lolland-falsterske Jernbaneaktier og Aktier i Gedser Banen, som Staten har overtaget og selv overvejende forrenter. Jeg tror ikke, at disse Aktier burde findes i Statens Reservefond. Det samme gælder om de 600,000 Kr. Tiendeobligationer, 3½ pCts Obligationer af 1894, om hvilke den forrige Finansminister udtalte, at det var haandskrevne Tiendeobligationer af forskelligt Format, som, uagtet de bære deres Rente, maatte betragtes som ganske uafhængelige i Tilfælde af, at man skulde bruge dem. Saa er der 3,4 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer, om hvilke det samme gælder, som jeg sagde om Kassebeholdningens Kreditforeningsobligationer, at naar man en Gang nødsages til at sælge dem, vil det efter Reservefondens hævdvundne Bestemmelse blive under Forhold, hvor netop disse danske Kreditforeningsobligationer maa antages at være i en meget lav Kurs og yderligere paavirkede af de kritiske Forhold, under hvilke man kunde formode, at Staten skulde bestemme sig til at afhænde dem. — Det er nu min Overbevisning — jeg vil gerne udtale det saa stærkt, jeg kan, i Dag —, at saavel vor Kassebeholdnings som vort Reservefonds Forhold bør ordnes, saa snart der er en Mulighed for det. Jeg mener, det bør være Opgaven for enhver omsigtsfuld Finansminister at faa disse to vigtige Statsaktiver bragt i den Stand, at man virkelig kan benævne dem som Statens Kassebeholdning og Statens Reservefond, thi jeg mener ikke, at man med Rette kan anvende disse Benævnelser paa dem, saaledes som de ere nu. Jeg tror, det vilde være godt, om i alt Fald Reservefondens Forhold bleve fastsatte ved Lov, jeg skal i alt Fald tillade mig at fremsætte den Tanke her. Der er jo overhovedet ikke nogen Lovbestemmelse i saa Henseende, men jeg tror, det var godt, om der var det, for at vi kunde være sikre paa, at der der i alt Fald ikke var Laaneposter, og at der der virkelig var Aktiver, som man kunde for-

lade sig paa, naar det en Gang skulde komme an paa absolut at skaffe Penge.

Men jeg vil derefter vende tilbage til mit Udgangspunkt, Muligheden for Regeringen for at dække Budgetunderskuddet ved Inddragning af Statsaktiver, og skal i den Henseende endnu kun nævne, at Statsaktiverne ogsaa have en stor Post, som hedder „andre Fordringer i Danmark“, men de ere sikkert slet ikke til Disposition ud over det Beløb af 8,080,000 Kr., som Finansministeren nu har overført som Indtægt for Budgettet i Aar. Disse Statsaktiver, som ikke ere mindre end 54½ Mill. Kr., bestaa af ca. 30 Mill. Kr. for 2/3 Vedkommende Aktier i Privatbaneanlæg, og Resten i Laan til Kommuner og forskellige, og saa 20 Mill. Kr., som ere Hypotekbankens Grundfond, medens Resten er endnu ikke indgaaet Tilgodehavende for Ejendomme, som Staten har solgt. Det vil altsaa være ganske indlysende for det høje Tings Medlemmer, at vi ikke har kunnet bruge disse Statsaktiver som Indtægt paa noget svigtende Budget.

Men naar jeg da vender mig til det Budget, der foreligger, og derigennem til hele vor finansielle Situation, saa ligger det nær, ja er næsten nødvendigt som Grundlag for sin Betragtning, at tage de sidste Aars Resultater med, og jeg vil da tage de sidste 5 Aars Resultater som en passende Periode. Jeg maa dog her forudskikke, at naar man vil bedømme et Aars Finanslovs virkelige Karakter, de virkelige Indtægter og virkelige Udgifter, saa er det gammel, rigtig og nødvendig Praksis paa Indtægtssiden at fratække de Beløb, som ere fremkomne ved Forbrug af Formue eller Stiftelse af Gæld i Henhold til § 9, og paa Udgiftssiden at fratække Beløb, som ere udgivne til Forøgelse af Formue og Afbetaling af Gæld, altsaa i Henhold til § 27. For Aaret 1909—10 bør man desuden, synes jeg, fratække i Udgifterne 8 Mill. Kr., som ere Indbetaling fra Statskassen dels til Afviklingskassen 6 Mill. Kr., dels 2 Mill. Kr. i Henhold til Lov om Eftergivelse af Statens Tilgodehavende hos Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Disse 8 Mill. Kr. ere saa ganske usædvanlige Udgiftsposter, at man i alt Fald maa være berettiget til, naar man vil *sammenstille* Aarene med hinanden, at trække dem fra, da man ellers ikke vil faa et retvisende Resultat. For de tre Aar af denne femaarige Finansperiode er der altsaa Statsregnskab. For Aaret 1907—08 viser det et Overskud paa